

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. гр.Н., 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: П.М.Д.

при участието на секретаря А.Д.Г.

като разглежда докладваното от П.М.Д. Административно наказателно дело № 20212150201168 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 58д-63дЗАНН.

Производството е образувано по жалба подадена от Р. Р. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № *, вх. *, ет. * чрез адв. А.Ж., АК гр. Б., със съдебен адрес: гр. Н., ул. „Е.” № 38А срещу Наказателно постановление № 69/ 06.03.2020г., издаден от К.К.К., Началник на РУ МВР Н.. С посоченото наказателно постановление на жалбоподателя за нарушение на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД му е наложено наказание „глоба” в размер на 30.00лева на основание чл. 53 от ЗАНН във вр. чл. 81, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД. Наказанието е било наложено на Р.А. за това, че на 07.02.2020г. около 11.00часа в РУ Н. се е установило , че жалбоподателят, поради неправилно съхранение , е допуснал изгубване на личната си карта.

Недоволен от така наложеното наказание Р. Р. А. обжалван наложеното наказание. А. сочи, че не е извършил нарушението, за което е издадено наказателното постановление. А. никога не бил губил личната си карта, като след изтичане срока на валидност , на 13.01.2021г. е подновил документа си. В жалбата се описва, че през м. март 2020г. е придружил сина си К.Р. А. до РУ Н., понеже той е изгубил личната си карта, а не наказания. А. не помни да е съставян АУАН и спрямо сина му. Моли за отмяна на наказателното постановление, поради факта, че не е извършил вмененото му нарушение. Представят се писмени доказателства. В съдебно заседание наказанието се представлява от адв. Желев. Жалбата се поддържа. Претендират се разноси.

Административнонаказващият орган не се явява и не се представлява по делото.

Районна прокуратура гр. Б., ТО Н., не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази

доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

През м. февруари 2020г. свидетелят СЛ. ЗЛ. СЛ. заемал длъжността младши полицейски инспектор в РУ МВР Н.. На 07.02.2020г. С. съставил АУАН № 69 / 07.02.2020г. на Р. Р. А., за това, че на посочената дата синът му Калоян е допуснал изгубването на личната си карта. В съставения акт С. е записал, че е нарушена нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД. Разпитан в качеството си на свидетел в хода на съдебното следствие, свидетелят С. потвърждава, че е съставил процесния АУАН, но не може да си спомни обстоятелствата по съставянето му. Свидателят сочи, че често съставял такива актове. На 06.03.2020г. е съставено обжалваното Наказателно постановление № 69/ 06.03.2020г.

По делото е представена декларация, от която е видно, че Р.А. е заявил изгубването на личната карта на сина си К.Р. А..

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № 69 / 07.02.2020г. на РУ МВР Н., Наказателно постановление № 69/ 06.03.2020г. на РУ МВР Н., декларация, Заповед № Из- 1765/ 28.08.2012г. на Министъра на вътрешните работи, свидетелските показания на СЛ. ЗЛ. СЛ..

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от лице имащо правен интерес, чрез наказващия орган, в законоустановения по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН за това седмодневен срок. И АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентните органи, видно от приложената по делото Заповед № Из- 1765/ 28.08.2012г. на Министъра на вътрешните работи.

Разгледана по същество е **основателна**.

От събраните по делото доказателства не се установи по категоричен начин административното обвинение предявено спрямо Р. Р. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № *, вх. *, ет. *. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване, а разпоредбата на чл. 81, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД предвижда санкция от 30 до 200лева за всеки, който изгуби, повреди или унищожи български личен документ. В настоящия случай се установява, че АУАН е съставен за това, че на 07.02.2020г. е била изгубена личната карта на К.Р. А. – син на жалбоподателя. В съставеното наказателно постановление е посочено, че се налага наказание на Р. Р. А. за това, че той е изгубил личната си карта. В настоящия случай, при издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Изложените в наказателното постановление обстоятелства за извършено от жалбоподателя нарушение на ЗБЛД не отговарят на действителността. Както се посочи АУАН е съставен за това, че е изгубена личната карта на Калоян А., а е наложено наказание на Р.А.. Жалбоподателят е наказан за деяние, което не е извършил. Издаденото наказателно постановление е неправилно и следва да бъде изцяло отменено.

По разноските. Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски – адвокатско възнаграждение в размер на 200.00лева. Следва, при този изход на делото, сумата да ѝ бъде присъдена, като се възложи в тежест на ОД МВР Б..

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 от ЗАНН

и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН , съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № 69 от 06.03.2020г., издадено от К.К.К., Началник на РУ МВР Н., с което на Р. Р. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № *, вх. *, ет. *, за нарушение по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД, извършено на 07.02.2020г. в РУ Н., на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 81, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД е наложено наказание „глоба“ в размер на 30.00лева / тридесет лева/, като неправилно и незаконосъобразно.

ОСЪЖДА ОД МВР Б., гр. Б., ул. „Х.Б.” № **, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, да заплати на Р. Р. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Н., ул. „Е.” № *, вх. *, ет. *, сумата от 200.00лева / двеста лева/ съдебни разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Б. в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Н.: _____